

În Psalmul șaisprezece..
(Psalmul 16)

În Psalmul șaisprezece, psalmistul a cîntat,
Și către Domnul slavei, atunci el a strigat,
Mărturisind credința și tot ce el dorea:
O Doamne, Tu ești Stînca și cetățuia mea.

Cor:

(căci) O frumoasă moștenire
Dumnezeu ne-a dăruit,
Veșnicia fericirii,
Locul cel făgăduit.

Eu nu mă-nchin la idoli, doar Tie îți slujesc,
Pe dumnezeii lumii eu nici nu-i pomenesc.
Cu sfintii cei din țară, cu acei evlavioși,
Mă duc la adunare cu oameni credincioși.

Căci Tu ești bucuria și fericirea mea,
Eu mă încred în Tine și în puterea ta.
De aceea nu mă clatin, căci Tu mă sprijinești,
Și zi și noapte Doamne, la dreapta mea Tu ești.

Prin sortul cel de aur eu știu că Tu mi-ai dat,
O frumoasă moștenire în cerul minunat.
Și trupul meu odată din somn se va trezi,
La marea moștenire ce nu va putrezi.

Faintă mea întreagă, cu inima din piept,
Se bucură în Domnul și neîncetă să tept.
Căci El îmi dă odihnă, în El mă desfătez,
De aceea eu pe Domnul, pe Domnul îl urmez.

Amin